

Η Κασσάνδρα και ο ανασχηματισμός

Του Παντελή Μπουκάλα

Όπως και να τη δει κανείς τη δόξα του πρωθυπουργού μετά την ψηφοφορία στη Βουλή για ένα επιπλέον πολυνομοσχέδιο που πέρασε με τις τραυματικές διαδικασίες του κατεπείγοντος, δεν μπορεί παρά να αναγνωρίσει το δίκιο του. «Παρά τις Κασσάνδρες που έλεγαν για κυβερνητικές αρρυθμίες από την ψηφοφορία η κυβέρνηση βγήκε πιο ενωμένη παρά ποτέ», είπε. Οντως, η πρόταση του κυβερνητικού μπλοκ, που μόνο μπλοκ δεν θύμιζε τις προηγούμενες ημέρες, απέσπασε 168 ψήφους αφού συγκίνησε

και δύο φυγάδες της Ν.Δ., τον κ. Μαρκόπουλο και τον κ. Σολδάτο, που υπέγραψαν έτσι αίτηση επιστροφής, οι δε τροπολογίες ενθουσίασαν τον κ. Λοβέρδο και τον κ. Αηδόνη, βουλευτές του ακίνητου «κινήματος» «Συμφωνία για την Ελλάδα». Αυτά ως προς το γράμμα, ή μάλλον τους αριθμούς. Αλλωστε, αν ο κ. Σαμαράς (και ο κ. Κουβέλης επίσημα) ανησυχούσε για την ενόπληση και την ισχύ της κυβέρνησής του, θα μεριμνούσε να λάβει στη Βουλή τον λόγο και την ευθύνη για να εμπυκώσει τους κυβερνητικούς. Αλλά είχε εμπιστοσύ-

νη στον κ. Βορίδη και τον κ. Βενιζέλο, το δίδυμο των Βήτα ή Αντ' Αυτού. Ως προς το πνεύμα τώρα. Όπως είναι γνωστό από τον καιρό του Ομήρου, η Κασσάνδρα προφήτευε πάντοτε την αλήθεια,

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

όσα έμελλε να συμβούν* τη βάραινε όμως η κατάρα του ερωτύλου Απόλλωνα, στον οποίο είχε αντισταθεί, να μη γίνεται πιστευτή από κανέναν. Και στην περίπτωση του τρικυβερνητικού σχήματος, την αλήθεια ανακοι-

ώνουν οι Κασσάνδρες, και την αλήθεια ομολογεί ακουσίως ο κ. Σαμαράς: ότι ναι, υπάρχουν αρρυθμίες, τριβές, ανταγωνισμοί, συγκρούμενες προσωπικές φιλοδοξίες και αντίπαλες

να υποχωρήσουν τα γήινα, κομματικά πάθη, έπειτα όμως το αίτημα του ανασχηματισμού θα προβληθεί και πάλι έντονα και πολλαχόθεν.

Θα λειτουργούσε άραγε κατευναστικά ή προωθητικά ενδεχόμενη κυβερνητική αναδόμηση; Αν κρίνουμε από τα ονόματα που παίζονται σαν υπουργήσια, δεν χρειάζεται να περιμένει κανείς την Κυριακή του Θωμά για να δηλώσει δύσπιστος: Εάν το πρόβλημα της κυβέρνησης είναι το ότι δεν διαθέτουν υπουργείο ο κ. Βορίδης ο κ. Γεωργιάδης και ο κ. Κ. Μητσοτάκης από τη Ν.Δ.,

η κ. Γεννημάτα και ο κ. Πρωτόπαπας από το ΠΑΣΟΚ και ο κ. Ψαριανός από τη ΔΗΜΑΡ, αν δηλαδή υποτίθεται ότι με αυτούς θα φυσήξει ούριος άνεμος και το πλοίο θα κινηθεί με ασφάλεια και ταχύτητα στο Τροϊκόνιο πέλαγος, τότε ναι, έχει ξανά δίκιο ο κ. Σαμαράς όταν δηλώνει πως η τωρινή κυβέρνηση είναι ισχυρή. Αν πάλι το όλο θέμα είναι η υπουργοποίηση επιπέδους του κ. Βενιζέλου, τότε οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι ακόμα και οι Κασσάνδρες αδυνατούν να προβλέψουν όλα τα δεινά. Η μάλλον το αποφεύγουν.

ΕΘΝΟΣ

Είμαστε όλοι σοσιαλιστές;

Σε ανελέητη σύγκρουση αλληλοεξόντωσης των διαφόρων πτερυγών του ΠΑΣΟΚ εξελίσσεται η προσπάθεια του Βαγγέλη Βενιζέλου να παραμείνει ηγέτης του κόμματος της ελάσσονος συμπολίτευσης. Υπό το άγχος των βαρύτατων προσωπικών ευθυνών του για την καταστροφή της ελληνικής οικονομίας και προσπαθώντας να αποτρέψει το τέλος της πολιτικής του καριέρας τη νύχτα των επόμενων βουλευτικών εκλογών, ο Ευ. Βενιζέλος επιχειρεί να εξουδετερώσει την απειλή των ενδο-ΠΑΣΟΚικών φατριών με ένα εξαιρετικά επικίνδυνο όπλο: τη διαχείριση των οικονομικών του ΠΑΣΟΚ.

Για όποιον έχει έστω και ελάχιστη γνώση του πώς διοικούνται οικονομικά τα ελληνικά πολιτικά κόμματα, ήταν εξαιρετικά προφανές ότι η απόφαση του Ευ. Βενιζέλου να αναθέσει στις έξι μεγαλύτερες ελεγκτικές εταιρείες που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα (όλες τους τοπικά παραρτήματα ξένων εταιρειών) να ελέγξουν την οικονομική διαχείριση του ΠΑΣΟΚ κατά τα έτη 2004 - 2010, όταν δηλαδή πρόεδρος του κόμματος ήταν ο Γιώργος Παπανδρέου, συνιστούσε ωρολογιακή βόμβα μεγάλης ισχύος.

Καμιά διαχείριση κανενός κόμματος δεν αντέχει σε υποτυπώδη λογιστικό έλεγχο τέτοιου επιπέδου! Εστιάζοντας τον έλεγχο αποκλειστικά και μόνο στην περίοδο Παπανδρέου, ο νυν πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ ήθελε να κρατάει «οικονομικοπολιτικά ομήρους» όλους τους «γλωσσικούς» του κόμματος και να μπορεί ανά πάσα στιγμή να πετάξει στην πολιτική αρένα τον Γιώργο Παπανδρέου για να κατασπαράξει πολιτικά από τα πλήθη που δικαίως τον μισούν και θα

ήθελαν να τον δουν ακόμη και στη φυλακή για το κακό που έκανε στους Έλληνες υπάγοντας τη χώρα σε υποτέλες καθεστώδες Μνημονίου.

Παράλληλα, με την κίνηση αυτή ο Β. Βενιζέλος στέλνει σαφές μήνυμα και προς τα υπολείμματα των «εκσυγχρονιστών», οι οποίοι έχουν πια απομακρυνθεί εντελώς από κοντά του και κάποιοι δείχνουν να συσπειρώνονται γύρω από το μέχρι τώρα ουσιαστικά ανύπαρκτο κόμμα του Ανδρέα Λοβέρδου. Αν όμως το κόμμα αυτό επιβιώσει μέχρι τις εκλογές, δεν αποκλείεται να πάρει 1% ή 1,5% ή κάποιο ποσοστό αυτής της τάξης μεγέθους, το οποίο όχι μόνο θα αποκοπεί από το ποσοστό του ΠΑΣΟΚ του Βενιζέλου, αλλά και θα μειώσει ακόμη περισσότερο την επιρροή του ΠΑΣΟΚ στον κόσμο.

Μια εκλογική απήχηση που σε καμιά δημοσκοπήση δεν εμφανίζεται ικανή να υπερβεί το μονοψήφιο (!) εκλογικό ποσοστό, με σαφή τον κίνδυνο προσωπικά για τον Βαγγέλη Βενιζέλο να μείνει στην ιστορία ως «ο Ζίγδης του ΠΑΣΟΚ» από το όνομα του αρχηγού της ΕΔΗΚ που ενταφίασε μεταπολιτευτικά τις δυνάμεις της Ένωσης Κέντρου, ανοίγοντας έτσι διάπλατα τις πύλες για την απόλυτη κυριαρχία και τον εκλογικό θρίαμβο του ΠΑΣΟΚ. Στοχεύοντας τους παπανδρείκους, ο Β. Βενιζέλος στέλνει ένα έμμεσο αλλά σαφέστατο μήνυμα και προς τους τέως «εκσυγχρονιστές», καθώς ανά πάσα στιγμή, όσο είναι ακόμη πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, μπορεί να παραγγείλει έλεγχο προγενέστερης εποχής, της περιόδου αρχηγίας Κώστα Σημίτη για τα οικονομικά του κόμματος.

Με δεδομένο όμως ότι η κρατική

επιχορήγηση προς τα πολιτικά κόμματα είναι δημόσιο χρήμα, η επισήμοποίηση της ύπαρξης λογιστικού πορίσματος ελέγχου που επιβεβαιώνει την τυπική «εξαφάνιση» εκατομμυρίων ευρώ υπό το πρίσμα του ότι δεν δικαιολογούνται με παραστατικά αποδεκτά από τις φορολογικές αρχές, μπορεί να προκαλέσει αυτεπάγγελτη παρέμβαση εισαγγελέα. Σε μια τέτοια περίπτωση η υπόθεση του ταμείου του ΠΑΣΟΚ θα αποκτούσε μια εντελώς δική της δυναμική, μη εξαρτώμενη πλέον από τις προθέσεις του νυν προέδρου του κόμματος. Κάτι τέτοιο θα δυναμίτιζε το πολιτικό σκηνικό.

Δεν αποκλείεται καθόλου ένας τέτοιος έλεγχος να έφερνε στο φως της δημοσιότητας και τις αδιαφανείς ενισχύσεις όλων των πολιτικών κομμάτων από διάφορους επιχειρηματίες, αλλά και τα μαύρα χρήματα που χρησιμοποιούν ενδεχομένως τα κόμματα για την εξαγορά μέσων ενημέρωσης ή στόμων που δραστηριοποιούνται στον τομέα αυτόν, τις σχέσεις των κομμάτων με επιχειρήσεις «βιτρίνες» που τους εξασφαλίζουν χρήματα για κομματικές δραστηριότητες και μύρια όσα. Δεν υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία ότι ο εν ισχύ τρόπος οικονομικής διοίκησης των κομμάτων αφήνει τεράστια περιθώρια, θεωρητικά μιλώντας, για καταχρήσεις και απάτες κάθε είδους, ακόμη και για τον προσωπικό πλουτισμό κομματικών στελεχών και υπαλλήλων που δεν έχουν ηθικές αναστολές. Προφανώς και δεν τελούμε εν επιγνώσει τέτοιων δραστηριοτήτων στο ΠΑΣΟΚ, αλλά και δεν θα μας εξέπληττε καθόλου αν η δικαιοσύνη ανακάλυπτε ότι όντως διεπράχθησαν αδικήματα αυτού του είδους.

Η ΑΥΓΗ

Ενώνονται τα συντρίμια;

Με τη στερεότυπη θριαμβολογία ότι «η κυβέρνηση βγήκε πιο ενισχυμένη» σχολίασε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας για το πολυνομοσχέδιο στη Βουλή. Αμέσως μετά, ο πρωθυπουργός, απάντησε στη συζήτηση στη Βουλή, άρξισε τον ιδιότυπο ανασχηματισμό, ή καλύτερα επέβαλε με αρχηγικό συμβολισμό την ισχύ του έναντι των κυβερνητικών εταίρων - «δορυφόρων». Ανασχημάτισε τον διοικητή του ΟΑΕΔ. Για να μην υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η κυβέρνηση είναι κυβέρνηση Σαμαρά. Τελεία και παύλα!

Είχε προηγηθεί, κατά τη συζήτηση στην Ολομέλεια, η ταπεινωτική εμφάνιση του υπουργού Δημόσιας Διοίκησης, Αντ. Μανιτάκη, ενός εξεχόντος νομικού και δημοκράτη συνταγματολόγου με αριστερή διαδρομή, ο οποίος επέλεξε να αντιπαρεταθεί με την Αριστερά ικανοποιούμενος με τα χειροκροτήματα των δεξιών βουλευτών. Από τη συζήτηση απουσίασε ο πρόεδρος της ΔΗΜΑΡ, Φ. Κουβέλης, προερχόμενος κατά την ψηφοφορία ως κοκί... Και αρκετά στελέχη της ΔΗΜΑΡ, που μίλησαν, έδωσαν την εντύπωση ότι έχουν χάσει την πολιτική αυτονομία τους και συμπεριφέρονται ως μέλη όχι συγκυβερνήτων κόμματος, αλλά ως βουλευτές μιας ενιαίας κυβερνητικής παράταξης. Στην ίδια κατεύθυνση και το ΠΑΣΟΚ, με τον Βενιζέλο να δικαιολογεί την ύπαρξή του ως αντιΣΥΡΙΖΑ ρήτορας. Πρόκειται για πορεία ομογενοποίησης που ανταποκρίνεται στο σχέδιο Σαμαρά να ιδρύσει σε ένα κοινό σώμα τη μνημονιακή παράταξη. Η πολιτική ιστορία της χώρας έχει αρκετά παραδείγματα κομματικών μεταλλάξεων - συχνά κακοήθων. Προδικτατορικά η επιτυχία τους κρινόταν από την εύνοια του Παλατιού και του αμερικανικού παράγοντα. Στην παρούσα φάση η επιβίωσή τους εναπόκειται στις πλάτες της τρούκας. Η λαϊκή καταδίκη είναι δεδομένη. Άλλωστε η βιαστική συνέντευξη των τριών κάτω από κοινή στέγη αποτελεί ομολογία πανικού μπροστά στην επικείμενη πολιτική χρεωκοπία τους. Η «νέα παράταξη» (φτιαγμένη από υλικά του καταρρέοντος παλαιοκομματισμού) επιχειρεί να δημιουργήσει την ψευδαίσθηση της «νέας εκκίνησης», ότι μπορεί να αναστρέψει το παιχνίδι. Και παραπέμπει σε κάποιο σκοπίμως ασάφες «εθνικό σχέδιο ανάπτυξης». Δεν χρειάζεται πολλή σκέψη. Πρόγευση του «σχεδίου ανάπτυξης» είχαμε προχθές τα μεσάνυχτα στη Βουλή με την τροπολογία Βενιζέλου - Στουρνάρα, που αποτελεί κερκόπορτα περαιτέρω διάλυσης των εργασιακών σχέσεων και καταβύθισης του «κατώτατου μισθού». Επίσης πρόγευση είχαμε και με την αποσυρθείσα ρύθμιση Βρούτση για τη μείωση κατά 35% των συντάξεων του ΟΑΕΕ, καθώς και με τη δημοσιοποίηση (εφημερίδα «Καθημερινή της Κυριακής») του σχεδίου υπαγωγής όλων των συντάξεων σε ένα ταμείο, με το κράτος να δεσμεύεται ότι μπορεί να εγγυηθεί μόνο την «ενιαία σύνταξη» των 360 ευρώ.

Το «σχέδιο ανάπτυξης» επιβεβαιώνει ότι θα συνεχιστεί ο επιπάτητος της λιτότητας. Κι αν χρειαστεί, θα «κουρευτούν» και οι καταθέσεις.

«Δούλοι του 21ου αιώνα δεν θα γίνουμε»

κεντρικούς ή τους δεξιούς. Μας αφορούν όλους. Για αυτό και καθολική πρέπει να είναι η καταδίκη των πολιτικών αυτών. Εξω από τη Βουλή των Αντιπροσώπων, σήμερα, ο λαός μας σαν μια γροθιά πρέπει να φωνάζει για την αξιοπρέπεια και το μέλλον του. Για την αξιοπρέπεια και το μέλλον της νέας γενιάς και των επόμενων, γιατί οι συνέπειες δεν θα είναι σημερινές και αυριανές, θα κρατήσουν για πολύ...

Η Κύπρος έγινε, κατά γενική παραδοχή - εμπλεκόμενων και μη, σχετικών και μη - το πειραματόζωο των ισχυρών και δυνατών της Ευρώπης που ήθελαν να δουν πόσο και πόσα μπορούν να αντέξουν ακόμα οι μικροί και ανίσχυροι λαοί. Υλοποιώντας τα σχέδιά τους στην Κύπρο και σφυγμομετρώντας αντιδράσεις θα έκαναν τα παραπέρα βήματά τους. Κι όσο πιο σκληροί, αδιστακτοί και αιμοσταγείς είναι οι όροι τους, όσο μεγαλύτερη είναι

η φτώχεια, η απόγνωση και η εξαθλίωση των λαών, τόσο μεγαλύτερα τα δικά τους κέρδη. Αυτές τις πολιτικές θα καταδικάσει σήμερα ο λαός μας. Την ακύρωση και διαγραφή αυτών των πολιτικών θα απαιτήσουν οι χιλιάδες που θα βρεθούν σήμερα έξω από τη Βουλή.

Οι συνέπειες από την εφαρμογή των όσων το Μνημόνιο προνοεί δεν αφορούν τους λίγους. Τους αριστερούς μόνο ή τους